

VISHÄFTE BALUZAINNEHÅLLSFÖRTECKNING

Så lunka vi så småningom
 Oxdrogarsång
 När ljusen skall tändas därhemma
 Fritiof och Caramelite
 Flickan i Havonne
 She waded in the water
 I've got sixpence
 Jag väntar vid min mila
 Helgdaagskväll i timmerkojan
 Vem kan segla förutan vind?
 Svarte Rudolf
 Ju mer vi är tillsammans
 Söttre och bättre dag för dag
 Det är våren
 My Bonnie is over the ocean
 Loch Lamond
 Dinah
 Clementine
 Home on the range
 Beatrice-Aurora
 Det var i vår ungdoms fagreste vår
 Flicka från Backafall
 Svinsta skär
 När det våras i bland bergen
 Här är gudsrott att vara
 Jungman Jansson
 Kostervölson
 När jag var en ung caballero
 Flickan i Peru
 Flickorna i Småland
 Tre trollande jättar
 En ballad om franske kungens spelmän
 Trink, trink Brüderlein trink
 Albertine
 Auld lang syne
 Bonden och kråkan
 Bäcklandets vackra Maja
 Calle Schewens vals
 En sjöman ålskar havets våg
 Fritiof Anderssens paradmarech
 My old Kentucky Home
 Old Folks at Home
 Ridderne kring runda bordet
 Swing low, sweet chariot
 Kavaljersvisan

Så lunka vi så småningom

Så lunka vi så småningom
från Bacchi buller och tumult
när döden ropar granne kom
ditt tinglas är nu fullt.
Du gubbe, fäll din krycka ner
och du, du yngling lyd min lagt
den skönsta nyf, som åt dig ler
inunder armen tag.
Tycker du att graven är för djup
så villan så tag dig då en sup
tag dig sen dito on, dito två, dito tre
så är du nöjdare.

Oxdragsång

Allt bakom oxar tio från stadens sus och dun
jag reste klockan nio mitt mål var Santa Cruz.
Med fyra ton på kärran, gitarran i min hand
jag spelade för herran och sjöng om Pampas land.

Bra bra min gula oxo det bästa du förstår,
Bra, bra min gula oxo därhemma klövern står.
Och knirra knarra knarra min härra, knirra och knarra
och dirra darra dirra var sträng på min gitarr.

Må rika damer vila i grilens genak
jag och min bruns lila inunder bambutak
vid fattigdomen smuddar, men hon är ung och varm
det finns ej bättre kuddar än hennes runda barn.
Bra bra min.....

När ljuset skall tändas.....

Var gång skynningen ställa sig sänker
minn tankar till hemmet då går
Och jag ler, fastän hjärtat det gråter,
när mot kvällen jag hemlängtan får.

Och när ljuset skall tändas därhemma
uti drömmen jag åter är där
Hemnets ljus kan väl aldrig jag glömma
ty de minner om den jag har kär.

Jag är gammal och sitter och drömer
och min barndom som snabbt rann förbi
Fastän åren har gått än jag glömmor
på en lågmäld och vakt melod.

Och när ljuset skall tändas därhemma
uti drömmen jag åter är där
Hemnets ljus kan väl aldrig jag glömma
ty de minner om den jag har kär.

Fritiof och Carmencita

Samborombom, en liten by förutan gata,
den ligger inte långt från Rio de la Plata,
nästan i kanten av den blåa Atlanten och med
pampas bekes såj många hundra gröna mil,
dit kom jag ridande en afton i april
för jag ville dansa tango.

Dragspel, fiol och mandolin hördes från krogen
och i salen stog jag in,
där på bänken i mantilj och med en ros i sin barn
satt den bedårande lille Carmencita.
Mamman, värdinnan, sett i vrån, hon tog mitt ridspö,
min pistol och min monton.
Jag bjöd upp Carmencita om:
"Si gracias señor, Vámonos a bailar esta tango."

Flickan i Havanna

Flickan i Havanna hon har inga pengar kvar,
sitter i ett fönster, vinkar åt en karl.
Kom du glada sjömatros! Du skall få min röda ros!
Jag är vacker! Du är ung! Sjung, av hjärtat, sjung!

Flickan i Havanna slänger dörr'n av cedarträ,
sjömannen är inne, flickan i hans knä.
Vill du bli mitt hjärtas kung? Har du pengar i din pung?
Jag är vacker! Du är ung! Sjung, av hjärtat, sjung!

Flickan i Havanna hörar då en sjömanröst:
Pengar har jag inga, men en sak till är öst.
Och ut ur sin jacka blå tagor hen det hon skall få.
Du är vacker! Du är ung! Sjung, av hjärtat, sjung!

She waded in the water

She waded in the water
and she got her toes all wet
But she didn't get her - - wet, yet.
Glory, glory halle hallelujah
But she didn't get her - - wet, yet.
She got her feet all wet
-"- ankles -"-
-"- calves -"-
-"- knees -"-
-"- thigh -"-

She waded in the water
and she finally got it wet
Yes, she finally got her - - wet, yet.
Glory, glory halle hallelujah
Yes she finally got her bathing suit wet.

I've got sixpence

I've got sixpence
jolly, jolly sixpence
I've got sixpence
to last me all my life
I've got twopence to spend
and twopence to lend
and twopence to send home to my wife
poor wife,
Not a thing have I to grieve one
no pretty little girl to deceive me
I'm happy as a king believe me
as I go rolling, rolling home dead drunk.
Rolling home dead drunk
Rolling home dead drunk
by the light of the silvery moon
Happy is the day
when the airman gets his pay
and we go rolling, rolling home
dead drunk.

Jag väntar vid min mila

Jag väntar vid min stockeld medan timmarna skrida
medan stjärnorna vandra och nätterna gå.
Jag väntar på en kvinna från färdvägar vida
den käraste, den käraste med ögon blå.

Jag tänkt mig en vandrande snöhöljd blomma
och drömde om ett skälvande gäckande skratt
jag trodde jag såg den mest älskade komma
genom skogen, över hedarna en snötung natt.

Glatt ville jag min drömda på händerna bära,
genom snåren dit bort, där min koja står,
och höja ett jublande rop mot den käras:
Välkommen du som väntats o ensamma år !

Jag väntar vid min mila medan timmarna lida
medan skogarna sjunga och skyarna gå.
Jag väntar på en vandrerska från färdvägar vida -
den käraste, den käraste med ögon blå.

Helgedagskväll i timmerkojan

Sort längtade vakhet ur satiga bröst
vid bekymmer ur snöklädda bo.
Vi ha eld, vi ha kött, vi ha brännvin till tröst
här är helg djupt i skogarnas ro.
Sjung Sjörensbergs-Jon, ur din fullaste hals
om kärlek och rosor och vår.
Stäm violen Brogren och spela en vals
för spakblå månlysta snår.

Det är mil efter mil till lada och hus
där frosten står tjuvig vid grind,
här är lustigt i stockeldens gula ljus
som dansar i nattens vind.
Du är fager Brogren i eldglans röd,
där du guidar din svarta fiol
för mat och för brännvin du glömt all din nöd
och din panna är ljus som en sol.

Och Jon där du sitter vid grytan din
en baron i din möllskinneskud
so fast åren har gervet ditt sega skinn,
i ditt set är du ung som en Gud.
Och Vargfors-fredrik du skratter-te man
som vill alla unglings vål.
Kom, sjung om din ungdoms synd om du kan
och en skål för din gossesjål.

Vem kan segla...

Vem kan segla föruten vind
Vem kan ro utan åror
Vem kan skiljas från vänner sin
utan att fälla tårar?
Jag kan segla föruten vind
Jag kan ro utan åror
- Men ej skiljas från vänner sin
utan att fälla tårar.

Svarte Rudolf

Se, Svarte Rudolf han dansar
han böjer sin nacke och ler
Han tänker på stormande nätter
i Amstardams glädjekvarter
Han drömmar om flickornas kronor
och svävnande bruna ben
på stranden av blåa slötter
vid Samomånens sken.

Han böjer sin nacke och blunder
i flygande reslagsvals
Så höll han i säktande lunder
sin arm om chilanskans hals
så böjde han krullig halsen
en afton i negerbyn
med trettonårig prinsessa
med eldsken på obenhaltshyn.

Forts. Svarte Rudolf

Så dansa de svajiga karlar
På Malagas misstänkta redd
Den vitröda tösen bävar
bedårad, förlorad, förledd
Hon ler i den väldiges nävar
åt allt vad han tog och han gav,
hon suckar, och vinden svarar
från Ålands jäsande hav.

The more we are together

The more we are together, together, together
Oh ! the more we are together, the merrier we'll be;
For your friends are my friends,
and my friends are your friends,
so the more we are together
the merrier we'll be.

Bättre och bättre dag för dag

Bättre och bättre dag för dag
Bättre och bättre dag för dag
hara glädje hjärtat rymmer
strunt i sorger och bekymmer
Om än ställningen är avog
så njung med välbehag
A a a a a a a a
Det blir bättre och bättre dag för dag.

Det är våren

Det är våren, det är våren
som har kommit igen och med den kärleken
Det är våren, det är våren
som har kommit tillbaka igen
När vi vararna i portarna krusa
och knutorna på gårdarna jama
Det är våren, det är våren
som har kommit tillbaka igen.

My Bonnie

My Bonnie is over the ocean
my Bonnie is over the sea
my Bonnie is over the ocean
o bring back my Bonnie to me.
Bring back, bring back
bring back my Bonnie to me, to me
bring back, bring back
o bring back my Bonnie to me!

O blow ye winds over the ocean,
o blow ye winds over the sea,
o blow ye winds over the ocean
and bring back my Bonnie to me.
Bring back etc.

Loch Lomond

By yon bonnie banks, and by yon bonnie braes
Where the sun shines bright on Loch Lomond
Where me and my true love were ever wont to gae
On the bonnie, bonnie banks of Loch Lomond.
Oh ! ye'll take the high road, and I'll take the low road
And I'll be in Scotland afore ye,
But me and my true love will never meet again
On the bonnie, bonnie banks of Loch Lomond.

Dinah

Dinah ! is there anyone fish
in the state of Carolina ?
If there is and you know her
Why, show her to me.
Dinah ! with your dixie eyes blazin'
how I love to sit and gasp
To the eyes of Dinah Lee
Every night, why do I shake with fright
because my dynamite
change her mind about me.
Oh ! Dinah, if you wandered to China
I would hop an ocean linch
Just to be with Dinah Lee.

Clementine

In a cavern, in a canyon
excavating for a mine,
dwelt a miner, forty-miner,
and his daughter Clementine.

Chorus:

Oh my darling, oh my darling,
oh my darling Clementine,
you are lost and gone forever
dreadful sorry, Clementine.

Light she was and like a fairy,
and her shoes were number nine,
herring boxes, without topses,
Sandals were for Clementine.

Drove her ducklings to the water,
every morning just at nine,
hit her foot against a splinter,
fell into the foaming brine.

Ruby lips above the water,
blowing bubbles soft and fine
Alas for me I was no swimmer,
so I lost my Clementine.

How I missed her, how I missed her,
how I missed my Clementine,
till I kissed her little sister,
fairer far than Clementine.

Home on the range

Oh give me a homo, where the Buffalo roam
where the deer and the antelope play
where seldom is heard
a discouraging word
and the skies are not cloudy all day.

Home, home on the range,
where the deer and the antelope play
where seldom is heard
a discouraging word
and the skies are not cloudy all day.

Det var i vår ungdoms fagreste vår

Det var i vår ungdoms fagreste vår
vi drack varandra till och vi sade: gutår !
Alla så dricka vi nu N.N. till.
N.N. han säger inte nej därtill.
För det var i vår ungdoms fagreste vår
vi drack varandra till, och vi sade: gutår !

Flicka från Backafall

1. Flicka från Backafall, briggen Tre Bröder
kryssar i kväll i Karibiska sjön,
nedan en landvind från kusten i söder
stryker som sunnan Märhemns kring 8n.
Luften är kryddad av tusende malvor,
nå jag ger bort den varendaste en
net att få vandra bland Backafalls malvor
- allt nedan månen går vakt över Even.
2. Vänta mig inte till sommaren, Ellen
då skall jag komma ha linjen i norr.
Men när du står invid kyrkan en kvällen,
tänk då att jag är en yr olloborr,
som utan lov tar en tårn mot din tinning.
Och - nedan du med små händerna slår -
letar sig ner under blåslivets lidning
- allt nedan månen i malvornas går.
3. Känn att inkräkteraren bara vill veta,
om dina bröst bli som malvornas blom
var gång du kommer min tanke sig leta
hem från sin vakt vid nesans glöts bon;
Känn att det blott är din gosse som sänder
hälsningen att han som bärgad kapten
landar en gång under Backafalls stränder
allt nedan månen går vakt över Even.

Svinsta skär

1. Dansen den går uppå Svinsta skär,
hör klackarna mot hällen.
Gossen han svänger med flickan kär
i stilla sommarmatt.
Blomorna dofta från hagen där
och många andra ställen.
Och mitt i taltrastens kvällskonsert
höra många muntra skratt.

Refräng:
Ljuvlig är sommarnatten
blånande vikens vatten,
Och mellan bergen och tallarna
höres musiken och trallarna.
Flickan har blommor i håren
nånen ströer silver i snåren.
Aldrig förglömmor jag stunderna där
uppå Svinsta skär.

2. Gossen tar flickan uti sin hand
och vandrar ned åt stranden,
lossar sin jolle och rör från land
bland klipper och bland skär.
Drömsande ser han mot vägens rand
som rullar in mot sanden,
kysser sin flicka så ömt ibland
och viskar "hjärtans kär".

Refräng:
Ljuvlig är sommarnatten

3. Solen går upp bakom Komungssund
och stänker guld i vägen.
Fåglarna kvittra i varje lund
sin stilla morgonbön.
Gäddorna slå invid skär och grund
så lekfulla i hågen.
Men sistn valsen i morgonstund,
man hör från Svinsterön:

Refräng:
Ljuvlig är sommarnatten

Här är gudadrott att vara

Här är gudadrott att vara
O, vad livet dock är skönt !
Hör, vad fröjd från fåglars skara
se, vad grönet lysor grönt !
Humlan surrar, fjärrin prälar,
lärkan slår i skyn sin drill,
och ur nektarfyllda skålar
dricka oss små blommor till.

Jungman Jansson

1. Hej å hå, jungman Jansson
redan friskar morgenvinden,
sista natten rullat undan, och Constantia ska gå.
Har du gråtit ned din Stina,
har du kyssat din mor på kinden ?
har du druckit ur ditt brännvin, så sjung hej å hå !
2. Hej å hå, jungman Jansson,
är du rädd din lilla anörta
ska bedraga dej, bedraga dej och för en annan slå ?
Och som morgonstjärnor blinka, säg,
så bultar väl ditt hjärta,
vänd din nåsa rätt mot sternen, och sjung hej å hå !

Kostervalsön

1. Kom i kostervals
slå din runda arm om min hals
ja' dej föra fär
hiohoj, va de veftar å går.
Kostervalsön går
lek å snack blir i skrevor och snår.
Ja' å din
å du å min
allrakärestan min !
Däjeliga nö på Kosterö
du, ni lolla rara fästenö.
Maja lolla hoj
Maja lolla skj
skj, vell du gefta dej ?
2. Kom uti min fann
i din fann ja' finner min hann.
Maja, ja' å din
du å min, allrakärestan min !
Maja, ja' å du
kuttrasju, man not man, kuttrasju.
Ja' å din
å du å min
allrakärestan min !
Däjeliga nö
3. Kom i brudstol, kom,
innan året hunnit gå on.
Maja, ja' å din
lolla du, som ni' bru' blir du min.
Maja, då blir ja'
då blir ja' så sju sjungande gla !
Ja' å din
å du å min
allrakärestan min !
Däjeliga nö

När jag var en ung cabelleiro

1. När jag var en ung cabelleiro,
jag levde i Rio Janeiro,
jag levde för kärlek, för solsken och sång,
för kärlek, för solsken och sång. Pling-plong.
Tro-la-la-la-la-la-la-la-la-la-la.
För kärlek, för solsken och sång. Pling-plong.
2. En dag på Piaçetta Patrulla
jag mötte en stilig fanciulla
som levde för kärlek etc
3. Jag gjorde en djup reverencia
hon sade mitt namn är Valencia.
Jag lever för kärlek etc.
4. Hon svepte sig i sin mantilla
och följde mig till min castilla.
Vi levde för kärlek etc
5. Hon hade en röst melto bello
och jag spelade på min cello
jag spelte en kärlek etc.

Flickorna i Småland

1. På lingsnöröda tuvor och på villande no
där furuskogen susar susilull och susilo,
Där kan du se den en och en och stunden två och två
på lingsnöröda tuvor komma dansande på tå.

Refräng:

Det är flickorna i Småland, det är flickorna från men.
Det är flickorna som vallnoblom och lilja och pion.
Ja, det är flickorna i Småland, susilull och susilo
som gå vallande och trallande på villande no.

2. Och går du ut på vägarna, du gågande sven
och går du ut i världen för att söka dig en vän.
Och frågar du och spörjer, susilull och susilo
var säm i hela världen de bästa flickor be.

Refräng:

Det är flickorna i Småland

3. Och vänder du dig spörjande att få den gulan löst,
och vänder du dig sörljande mot väster och mot öst
då skall du höra vindens susilull och susilo
dig svara, var i världen de bästa flickor be.

Refräng:

Det är flickorna i Småland

Tre trallande jëntor

1. Där gingo tre jëntor i solen,
på vägen till Lindarne Le.
De svängde de svepte med kjolen
de trallade alla de tre.
Tra-la-la-la-la, tra-la-la-la-la-la,
tra-la-la-la-la, tra-la-la-la-la-la,
tra-la-la-la-la, tra-la-la-la-la-la,
tra-la-la-la-la, tra-la-la-la-la.
2. De gongo itakt som soldater,
och sedan så valsade de.
Och "Udden" är så later,
de trallade alla de tre.
Tra-la-la-la-la
3. Men när som de kommo till kröken
av vägen till Lindarne Le,
de ropade alla: "Hör göken"
So'n skvätte och tystnade de.
Tra-la-la-la-la
4. Och togo så tyst som de döda
och rednade alla de tre.
Men varföre blevo de röda
och varföre tystnade de?
Det stod tre studenter vid kröken
och flånade alla de tre
och härmade och skreko: "Hör göken",
och alla så trallade de.
Tra-la-la-la-la.....

En ballad om franske kungens spelmän

1. Vi ha kommit från Burgund och från Guionno,
från Brabant och från det gröna Normandie.
Vi ha aldrig sett de länderna igen,
sen vi trunnade för kungens kompani.
Högt där Alpen lyfte kaminen
klang det: "Kom !"
med kung Karl och Oriflasmen.
Emot Rom !
och den blåa luften bar
våra vinplar och standar,
tills av liljerna Toskana stod i blom.
2. Å de skördenesor vi sett bland lin och korn
stå förundrade med fannan full av ax,
när bagunerna vi lyft mot mur och torn:
"Mån av Florens ! Kungen kommer ! Öppna strax !"
Å, dansellerna på torgen !
Deras blod
svann ej bort från kind av sorgen
för vårt nod,
när det svors, att söderåt
skulle icke längs vår stråt
någon jungfruden bli kvar, om gud var god.
3. Vi ha spel för marsch och dansmusik för sal
litaniers drön och sång om Charlemagne.
Vi ha klinkat klavikord och virginal
till en aube och till romanser från Bretagne.
Vi ha rit om Blanche fleur
och herr Floris
och refrängerna om Sieur
de la Falice.
Och där påven front höll av
kurtisanernas konklav,
sjöngo vi Ballade des dames du temps jadis.
4. Trumma på och blåsa klart och hålla takt
är vår lott ännu, fast buk och kinder svullit.
Vi ge än signal till sadling och givakt,
fast de herrar dött, vi fordon följt i fält.
Mellan årepartar, lansar
eller bloss,
där man stiftar fred och dansar
eller slåss,
gå vi än sen fordon ned
med baretten klockt på onöd
och begravningsinstrumenten i vår tross.
5. Ghibellin och guelf och påve och spanjer
ha vi följt, till deras härlighet förevann.
Mången furste ha vi tjänat, tills han for
i en svart karess med flordrapperat spann.
Ny mundering får oss mycken
år från år
Utav fallna herrars lycka
återstår
nått livré från någon fest -
svart hos Sforza, grönt hos Este,
och hos Bergia rött som påvedotterns hår.

6. Finns en kvinna kvar, som minns oss i Guienne ?
Blåser våren åter grön i Normandie ?
Vi ha aldrig sett de länderna igen.
Vi gå nu mot Rom ned Frandsbergys kompani
Mellan Oriflamme och sabeln
är vår gång
ned d'Orange och konnetabeln
av Bourbon.
Vad länge marschens väg var värt
ge en vink och hålla kärt,
ha vi transubstansierat till en sång,

Trink, Trink, Bröderlein, trink

Trink, trink, Bröderlein, trink
lasset die sorgen zu haus.
Trink, trink, Bröderlein, trink,
bald ist das leben aus.

://: Meide den kummer und meide den Schmerz,
dann ist das leben ein Scherz ://:

Bäcklandets vackra Maja

Bäcklandets vackra Maja, är du min hjärtans kär ?
Ser du min vispel svaja, röd vid ditt bruna skär.
Duken är röd och namnet ditt sirligt sümmat i guld och vitt.
Bäcklandets vackra maja är du min hjärtans kär ?
Duken är röd och namnet ditt sirligt sümmat i guld och vitt.
Bäcklandets vackra Maja är du min hjärtans kär ?

Auld Lang Syne

Should auld acquaintance be forgot
and never brought to mine ?
Should auld acquaintance be forgot
and days o' lang syne ?
For auld lang syne, my dear, for auld lang syne
we'll tak a cup o' kindness yet for auld lang syne.

And there's a hand, my trusty freen,
and gie's a hand o' thine,
and we'll tak a cup o' kindness yet
for auld lang syne.

Och bonden han körde till furuskog
Hej-om fej-om, fal-li-ral-li-om,
där såg han en kråka som satt och gol.
Hej-om, fej-om, fal-li-ral-li-ra.

Och bonden han vände då en igen:
"Aj, aj, mor, den kråkan hon biter mej !"

Men gubben hon satt vid sin spinnrock och sparn:
"Här såg du en kråka väl bita en man?"

Och gubben han spände sin bäge för knä,
så sköt han den kråkan i högsta trä!

Och kråkan den förde han hon i sitt hus.
Av talgen så stöpte de femton pund ljus.

Och köttet de saltade neder i kar,
förutom en surstek, som gömdes åt far.
Av skinnet så sydde de tolv par skor
förutom de tofflor, som gjordes åt mor.
Av vingarna gjorde de solafjå'r
som flickorna bruka i vackert vä'r.
Av näbben de reste en kyrkepirn upp,
och huvudet blev till en kyrkotornstupp.
Av skrovet de gjorde ett gångande skepp,
det störrata, som månsin på Kattogutt gick.

Calle Schewens vals

I roslagens fann på den blommande ö,
där vågorna klucka mot strand
och vassarna vugga och nyslaget hö
det doftar enot oss ibland
där sitter jag uti bersån på en bänk
och tittar på stjärnor och mås,
som störtar mot fjärden i glitter och stänk
på jakt efter födan gånås.
Själv blandar jag frodligt mitt kaffe med kron
till angenäs styrka och smak
och lysnar till dragspelets lockande ton
som hörs från mitt stugagesak.
Jag är som en pojke fast farfar jag är
ja rospiggen dpritter i mig!
Det blir bara värre ned åren det där
med dans och med jäntornas blig.
Se, näsen med löjan i näbb han fick sitt!
Men jag fick en arm om min hals!
O, eviga ungdom, mitt hjärta är ditt,
spel opp, jag vill dansa en vals!
Det doftar, det sjunger från skog och från sjö,
i natt skall du vara min gäst.
Här dansar Calle Schewen med roslagens nö
och solen går ned i nordväst.
Då vilar min blommande ö vid din barn,
du dunkelblå, vindstilla fjärd
och juninatts skynningon snyger sig varu
till sovande buskar och träd.
Min Elva, du dansar så lysnande tytt och tänker,
att karlar är troll
den skälver, din barnsliga hand, som jag kysst,
och valsen förklingar i noll.
Men hej, alla vänner, som gästa min ö!
Jag är både nykter och klok!
När morgonen gryr, skall jag vilna mitt hö
och vittja tvåhundra krok.
Fördöme dig skynning, och drag nu din kos!
Det brinner i martallens topp!
Här dansar Calle Schewen med roslagens ros
han dansar till solen går upp.

En sjöman ålskar

En sjöman ålskar havets våg,
ja, vågornas brus,
när stormen skakar rust och tår.
Hör stormarnas sus!
Farväl, farväl, förtjusande nö,
vi komma väl snart igen!

Jag sveke tar av yllnen klär,
vid vågornas brus.
Den hulda då mig trohet svär
i stormarnas sus.

Hon trycker då så burt min hand
vid vågornas brus.
Då känns det tungt att gå från land
till stormarnas sus.

Hon viskar burt och ljuvt mitt namn,
vid vågornas brus:
Kom snart tillbaka i min fann,
från stormarnas sus!

Med tåren uppå snövit kind
hör vågornas brus
den stelnar av den kalla vind,
av stormarnas sus.

Min trogna flickas varma kys
hör vågornas brus
för sista gången fick jag nys
hör stormarnas sus!

Där står hon än på stranden grön
vid vågornas brus.
Och ber till gud för mig en bön
ur stormarnas sus.

Fritiof Anderssons paradspåch

Här kommer Fritiof Andersson, det andar på hans hatt,
han går med spel, han går med sän! Hej mina lustiga bröder!
Det knarrar under klackarna det är en vinternatt.
Hej, om du vill, säj bara till, så går vi hen till söder!
O, bugen er i bylingar i bucklor och hatong
och ställen er på sidorna, för grädden den är trång.
Där går en här som frös och svält men segrade ändå,
den går med säng, den går med spel till Spanien och Bordeaux.

Sultanen av Arabiens land, vid Röda flodens krök,
ja, tänk vad han blir glad ibland!
Hej, mina lustiga bröder!
Han eldar under oxarna, han väntar vårt besök.
Hej, om du vill, säj bara till, så går vi hen till söder!
O, bugen er, beduiner i burras och baldakin,
och ställ er här på sidorna, och bjuden oss på vin.

Där dansar konung Farns uti Egypti land,
ja, tänk vad han blir glad ibland!
Hej, mina lustiga bröder!
Han röser oss ett sidentält uppå Saharas sand.
Hej, om du vill, säj bara till, så går vi hen till söder!
O, bugen er, slavinnor uti slöjor och salopp,
och ställ er här på sidorna och skåden vår galopp!

I Cadix och Kastilien där stannar vi en tid,
 se'n går vi några mil igen!
 Hej, mina lustiga bröder!
 Då kommer kung Alfonsius och hälsar från Madrid:
 - Hej, om du vill, säj bara till, så går vi hem till Söder!
 O, hugen, barceloner i burett och bardisan,
 och ställ er här på sidorna - släpp fram vår karavan!

 Där går en här, där går en hop, en liten men en god,
 den går i ur, den går i skur!
 Hej, mina lustiga bröder!
 Den kräver vin och kyssar, och den kräver drakars blod!

 Hej, om du vill, säj bara till, så går vi hem till Söder!
 O, buga dig, du brusande Biscaya, där vi gå!
 Vårt skepp är själva Friheten, besättningen är blå!
 Den seglade och frös och svalt men segrade ändå,
 den går med sång, den går med spel till Spanien och Bordeaux.

My old Kentucky home

The sun shines bright in the old Kentucky home,
 'tis summer, the darkies are gay,
 the Corn top's ripe and the meadows' in the bloom,
 while the birds make music all the day;
 the old Kentucky home, good night.
 Weep no more, my lady,
 o weep no more today!
 We will sing one song for the old Kentucky home,
 for the old Kentucky home far away.

They hunt no more for the possum and the coon,
 On the meadow, the hill and the shore;
 They sing no more by the glimmer of the moon,
 On the bench by the old cabin door.
 The days goes by like a shadow o'er the heart,
 With sorrow where all was delight;
 The time has come when the darkies have to part,
 Then my old Kentucky home, Good night!

Chorus:

Weep no more, my lady, etc.

The head must bow and the back will have to bend,
 Wherever the darkey may go;
 A few more days, and the trouble all will end,
 In the field where the sugarcanes grow.
 A few more days for to tote the weary load,
 No matter, 'twill never be light;
 A few more days till we totter on the road
 Then my old Kentucky home, Good night!

Chorus:

Weep no more, my lady, etc.

Old folks at home

Way down upon de Swanee River, far, far away.
Dere's where my heart is turning ever.
Where the old folks atay.

All up and down de whole creation sadly I roam,
still longing for de old plantation, and for
the old folks at home.
All de world am sad and dreary, ev'rywhere I roam.
O, darkeys, how my heart grows weary
far from the old folks at home.

All round de little farm I wandered
when I was young;
den many happy days I squandered,
many de songs I sung.
When I was playing wid my brudder,
happy was I.
Oh! take me to my kind old mudder;
dare let me live and die.
All de world am sad etc.

One little hut among de bushes,
one dat I love,
still sadly to my mem'ry rushes,
no matter where I rove.
When shall I see dee bees ahumming,
all round de comb?
When shall I hear de banjo thrumming,
down in my good old home?
All de world am sad, etc.

Riddarna kring runda bordet

Riddare ikring runda bordet,
drickos ur, ty vårt vin är gott.
Riddare ikring runda bordet,
drickos ur, ty vårt vin är gott.
Drickos ur ja, ja, ja,
Drickos ur nej, nej, nej,
drickos ur ty vårt vin är gott.
Drickos ur ja, ja, ja
Drickos ur nej, nej, nej,
drickos ur ty vårt vin är gott.

I går jag drack fem à sex buteljer
med en kvinna uppå mitt knä.
Med en kvin-, ja, ja, ja,
med en kvin-, nej, nej, nej,
med en kvinna uppå mitt knä.

Pang, pang, pang, några slag på dörren!
Ven är där? Det var hennes man.
Ven är där oj, oj, oj,
ven är där oj, oj, oj,
ven är där? Det var hennes man.

Men det blev ännu fler buteljer,
ty han var en kärvönlig själ.
Ty han var, ja, ja, ja,
ty han var, nej, nej, nej,
ty han var en kärvönlig själ.

6. Men när det blev tomt i plånboken
då började Valencia att bråka
Hon bråka om kärlek etc
7. Hon gick till Teatro Colonna
och blev direktörens primadonna
primadonna för kärlek etc
8. Hon sjölv i den tropiska kväll, o
jag spelar så ensam min cello
och sjunger om kärlek etc

Flickan i Peru

1. Ha jag sjunger om ett annat land
och om en annan kust
och om minnen från min ungdoms flydda dar.
Det är sången om den flickan som i glädje, nöd och lust
lovat älska den hon redan svikit bar.
Vilka dagar, vilka stunder utav kärlek, sol och sång.
Vilka nätter uti silvermånen glans.
O, i skuggan utav palmer ha vi vandrat många gång.
Större lycka på jorden aldrig fanns.

Refräng:

O, min älskling i Peru.
Jag är alltid ensam nu
med min sorg, min längtan
och min melodi.
Ingen sjunger nu, som förr du sjöng för mig i Tapalquén.
O, min sköna, min älskade Helén.

2. Vilka rätter uppå borden utav fina banburör.
Vilka drycker uti glas utav kristall.
Vilka blickar över glasen, som var fyllda med likör.
Vilka hästar uti din pappas stall.
O, när ljuvt uti min famn du stundom vilade så snill,
vilken fröjd, o, vilken härlig poesi.
Vilka armar. Vilken barn. O, vilken lycka varje kväll,
som nu för alltid, för alltid är förbi.

Refräng:

O, min älskling i Peru

3. Ack, när vågor sakta viska i vår vik i Tapalquén,
solen sjunker i Stilla havets famn.
Sitter jag här upp i Nordens Land och värmer mina ben
framför brasan i mitt rum på Österråda.
Barnen, glömd av alla och lika så av den jag älskat mest
och förutan annan tröst uti min sorg,
än det hoppet att få hyra nu till våren enigen
ombord i skeppet Gripen ifrån Göteborg.

Refräng:

O, min älskling i Peru